

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 308
din 25.08.2018

Dosar nr. 34/2018

Petiția nr. 382/26.01.2018

Petent:

Reclamați: Realitatea Media SA

Obiect: comentarii degradante și hărțuitoare la adresa comunității maghiare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Realitatea Media SA

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

7. Pe pagina de facebook a postului de televiziune Realitatea Media SA, la un articol preluat de pe site-ul televiziunii, se fac comentarii degradante și hărțuitoare la adresa comunității maghiare.

III. Procedura de citare

8. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 382/01.02.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 516/01.02.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 13.02.2018.

10. Procedură legal îndeplinită.

11. La termenul stabilit, s-a prezentat la ședința de audieri doar petentul.

12. Prin adresa înregistrată sub nr. 683/08.02.2018, partea reclamată depune punct de vedere, care este comunicat petentului în cadrul ședinței de audieri, iar prin adresa înregistrată sub nr. 846/15.02.2018 petentul depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților **Susținerile petentului**

13. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 382/26.01.2018, petentul susține că în data de 4 octombrie 2017, pe pagina de facebook a postului de televiziune Realitatea TV, proprietatea Media SA, a fost mediatizat un articol apărut pe site-ul televiziunii, la adresa <https://www.realitatea.net/2110011>, articolul intitulat „...”, declarație tranșantă despre România”¹.

14. În viziunea petentului, știrea este una manipulativă, pentru că sugerează că președintele UDMR a jignit România și poporul român pentru faptul că Parlamentul nu a adoptat o propunere legislativă a formației politice pe care o conduce, de vreme ce în realitate afirmațiile făcute de dânsul se referă la modalitatea în care propunerea a fost repinsă, fără vreo discuție, fără argumente, pur și simplu făcând uz de raportul de forțe din Camera Deputaților, liderul UDMR fiind prezentat ca și un șantajist, ceea ce nu are susținere în realitate.

15. Această prezentare trunchiată și deformată a poziției exprimate de președintele UDMR a avut ca efect imediat „trezirea de sentimente discriminative și plină de ură față de el dar și față de toată comunitatea maghiară din România”, demonstrat de comentariile la articolul de pe pagina de facebook a televiziunii. Se atrage atenția asupra comentariilor formulate de 9 persoane. Alte comentarii, ale unor persoane (5), sunt veritabile instigări publice la discriminare împotriva comunității maghiare din România, conform art. 368 din Codul Penal.

16. Prin comentariile postate, se atribuie diverse comportamente (inclusiv infracționale) în mod generic „ungurilor”, se îndeamnă la acțiuni violente împotriva lor (să fie dați afară din țară), respectiv sunt catalogați cu fel și fel de invective (nesimțți, idioți, gunoaie, etc.)

17. Deși a atras atenția persoanei reclamate, printr-un mesaj pe contul de facebook, asupra faptului că se încalcă legea, acest avertisment a rămas fără nici un efect, comentariile sunt vizibile în continuare.

18. Comentariile publicate pe pagina facebook a persoanei reclamate afectează dreptul la demnitate, dar și drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale la identitate, garantate inclusiv de art. 1 și 6 al Constituției României. Petentul solicită constatarea faptelor de discriminare și hărțuire pe bază de apartenență la o comunitate etnică, sancționarea acestor fapte și obligarea la publicarea în mass media a hotărârii adoptate, având în vedere faptul că acele comentarii vizează atingerea demnității (lipitoare, hiene, jeguri, bozgori), crează o atmosferă de intimidare, ostilă (să fie dația fără, să fie făcuți uan cu pamântul), degradantă, umilitoare, ofensatoare, îndreptată împotriva comunității maghiare.

19. În concluziile scrise înregistrate sub nr. 846/15.02.2018, petentul remarcă faptul că partea reclamată insistă pe libertatea de gândire, cu toate că pe de altă parte se susține, că articolul la care s-a referit în petiție este „o banală știre de agenție”, deci nu un articol de opinie, la care s-ar aplica această libertate. Petentul remarcă că articolul este „apostrofat” ca știre de agenție de mai multe ori, dar niciodată nu este menționată agenția de la care ar fi preluată, menționându-se mereu adresa articolului de pe site-ul Realitatea.

¹ N.A.: La momentul redactării hotărârii articolul se regăsește pe site-ul televiziunii

20. Se poate presupune că dacă ar exista o știre a unei agenții de presă, care ar fi fost preluată fără să fie alterată, atunci în punctul de vedere s-ar fi menționat acest lucru, pentru că ar disculpa într-o oarecare măsură persoana reclamată, arătând că a fost de bună credință, pur și simplu a preluat o știre de agenție, pentru care agenția respectivă poartă răspunderea. Rezultă deci că nu este vorba de o știre de agenție ci de un articol care are forma unei știri, care aparține unui jurnalist al persoanei reclamate, care însă nu reflectă realitatea și ca atare este manipulativă.

21. Cu privire la comentariile de pe contul de facebook al persoanei reclamate, faptul că pagina nu este proprietatea ei și nu răspunde pentru comentariile făcute acolo, petentul susține că la termenii de utilizare a facebook este specificat clar, că cine deschide o pagina facebook, acela poartă răspunderea pentru ea.

22. Referitor la afirmația părții reclamate că „nici o redacție nu are capacitatea de a monitoriza mii de comentarii pe zi și nici nu are obligația să o facă, petentul învederează faptul că există o soluție simplă: interzicerea comentariilor.

Susținerile părții reclamate S.C. Realitatea Media S.A.

23. Prin punctul de vedere depus, înregistrat sub nr. 683/08.02.2018, partea reclamată arată că libertatea de exprimare este un drept fundamental al individului, cu o aplicație specifică în domeniul mass media, ocrotit ca atare de Curtea Europeană de la Strasbourg din a cărei jurisprudență constantă reiese importanța deosebită a libertății presei în orice societate democratică. Această libertate nu este însă una absolută, ea implicând unele restricții generate de necesitatea protecției altor valori fundamentale, cum ar fi dreptul la reputație, demnitatea și onoarea persoanei. Protejarea acestora ar trebui să fie efectuată prin folosirea unor mijloace cu caracter disuasiv asupra activității jurnaliștilor, fiind necesar a fi găsit acel echilibru prin care să se garanteze atât libertatea de exprimare cât și dreptul la ocrotirea vieții private a fiecăruia dintre noi. Strâns legată de libertatea de gândire, conștiință și religie protejată de art. 9 din Convenție, libertatea de opinie garantează că orice persoană este liberă să-și formeze propriile convingeri legate de lumea în care trăiește, de modul cum se desfășoară viața socială, iar protejarea acelei opinii, chiar minoritară, este o componentă esențială a pluralismului și toleranței necesară oricărei societăți democratice.

24. Exprimarea unei opinii presupune, în concret, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are importanță deosebită sub aspect probator, deoarece, așa cum a decis Curtea în Jurisprudența sa², exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar duce inevitabil la o îngrădire nepermisă a libertății de opinie³.

25. Partea reclamată susține că postarea incriminată nu este decât o banală știre de agenție (Rompres) corectă și obiectivă în care se redă integral opinia liderului UDMR ..; nu s-a emis nici măcar judecăți de valoare cu privire la știrea preluată pe site-ul realitatea și publicată și pe pagina de facebook. Cum majoritatea informațiilor de interes general se transmit prin intermediul presei, Curtea a acordat întotdeauna o protecție deosebită libertății acesteia, în cauza Lingens c. Austriei⁴, precizând expres rolul său „Dacă presa nu trebuie să depășească limitele prevăzute în special pentru protejarea

² CEDO, cauza 19983/02, De Haes et Gijssels c. Belgiei, decizia din 3 aprilie 2003, § 42

³ C. Bîrsan, Convenția Europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole. Ediția a doua, București, Ed. C.H. Beck, 2010, p. 778

⁴ CEDO, cererea 9815/82, Lingens c. Austria, hotărârea din 24 mai 1988

reputației altora, ei îi incumbă obligația de a comunica informații și idei asupra problemelor dezbătute în arena politică, precum și cele care privesc alte sectoare de interes public. La funcția sa, care constă în a difuza dreptul pentru public de a le primi”, presa fiind considerată „câinele de pază al democrației”.

26. Libertatea mai largă de exprimare a presei decurge din rolul presei de a informa cetățenii și de a veghea la respectarea regulilor democrației. În exercitarea acestui rol, Curtea a recunoscut jurnaliștilor dreptul de a uza de o anumită doză de exagerare și provocare cu privire la judecățile de valoare pe care le emit, fără a exprima în mod fidel realitatea. Libertatea de exprimare în cazul în care informațiile vizează persoane publice sau de interes public este recunoscută de către instanța europeană ca fiind chiar mai largă decât în situațiile în care informațiile vizează alte persoane.

27. Concluzionând, partea reclamată susține că petiția este nefondată, deoarece postarea incriminată este o banală știre de agenție (Rompres) corectă și obiectivă în care se redă integral opinia liderului UDMR ...

28. În ceea ce privește postarea pe facebook, de comentariile diferitelor persoane fizice care și-au exprimat opiniile, partea reclamată nu își poate asuma răspunderea. Petentul ar fi putut raporta la Facebook comentariile pe care le consideră discriminatorii, iar facebook ar fi putut bloca conturile celor care fac astfel de comentarii.

29. Pagina de facebook a site-ului Realitatea.net nu este proprietatea Realitatea Media, ci doar un cont al site-ului pe celebra rețea de socializare. Pe această pagina se fac, în medie, 200 de postări pe zi, motiv pentru care nici o redacție nu are capacitatea de a monitoriza mii de comentarii pe zi și nici nu are obligația să o facă.

30. În privința comentariului postat de petent pe facebook, partea reclamată susține că sunt multe alte mijloace eficiente de sesizare a site-ului, precum e-mail, telefon etc, toate afișate pe site.

31. Realitatea.net răspunde doar de comentariile care apar pe site-ul lor, nu pe pagina de facebook.

V. Motivele de fapt și de drept

32. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul a sesizat CNCD că la un articol de pe pagina de facebook a părții reclamate se fac comentarii degradante și hărțuitoare la adresa comunității maghiare.

33. În drept, în soluționarea prezentei sesizări, apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

34. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile userilor care au postat comentarii la articolele publicate contul deținut pe o rețea de socializare. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

35. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

36. Prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că ambele texte normative sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

37. Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de apartenența acestora la minoritatea maghiară.

38. Protecția demnității unei persoane aparținând unei minorități, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la o minoritate – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

39 Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

40. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

41. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

42. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția

Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

43. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

44. În scopul de a determina dacă respectivele comentarii, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură națională și religioasă, Colegiul director va examina: obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul comentariilor, unde au fost postate comentariile.

Obiectivul urmărit

45. Obiectivul urmărit este important: a dori acesta să disemineze opinii legate de etnia sau naționalitate ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi *Jersild c. Danemarca*). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

46. Colegiul director apreciază că, în speță, comentariile la care face referire petentul nu au avut rolul de a informa publicul.

Contextul în care a avut loc

47. Comentariile ce urmează a fi analizate au fost postate în subsolul unui articol de presă. Știrea a fost preluată pe site-ul părții reclamate și publicată pe pagina de facebook. Articolul a fost publicat la data de 04.10.2017, intitulat „, *declarație tranșantă despre România*: Președintele UDMR, „, consideră că prin respingerea amendamentului la Legea nr. 215/2001 majoritatea română a respins dialogul cu minoritatea maghiară. "Este falsă afirmația potrivit căreia România ar fi o țară model în ceea ce privește rezolvarea situației minorităților", spune acesta. Proiectul de lege, inițiat de UDMR, se referă la folosirea limbii materne în instituțiile publice în localitățile în care minoritățile reprezintă 10 la sută din populație și nu 20 la sută, cât este stabilit în prezent. "Este falsă afirmația potrivit căreia România ar fi o țară model în ceea ce privește rezolvarea situației minorităților. Respingerea amendamentului la Legea administrației locale demonstrează clar acest lucru", a declarat „, miercuri, după ce comisiile reunite ale Parlamentului — juridică, de administrație publică și pentru drepturile omului — și apoi plenul Camerei Deputaților au respins proiectul de lege inițiat de UDMR. Articolul prezintă interes fiind preluat de la Agenția Rompres, fiind redată intergral opinia liderului UDMR:

Conținutul comentariilor

48. Știrea a fost preluată pe facebook fiind însoțită de o serie de comentarii. Unele dintre acestea erau la obiect, altele erau formulate într-o manieră mai agresivă, însă ar fi putut avea relevanță în contextul respectiv.

49. Pe lângă acestea erau și comentariile care erau formulate într-o manieră agresivă, cu conținut discriminatoriu și irelevante în contextul unei dezbateri publice.

Unde au fost postate comentariile respective

50. Comentariile au fost postate pe pagina de facebook a portalului realitatea.net.

51. Prin jurisprudența sa, CNCD a reținut faptul că, „pagina de Facebook constituie o pagină personală susceptibilă de a fi vizualizată de către mai mulți prieteni iar în acest caz informația difuzată capătă un caracter public. Facebook nu este un spațiu privat comparabil cu o cutie poștală electronică. Cutia poștală electronică poate fi controlată din punctul de vedere al informației transmise, în schimb Facebook este o rețea socială deschisă, un spațiu de expresie publică și planetară. În cazul Facebook, oricând există o mică parte a conținutului care se face vizibilă pentru public. Deseori, persoanele nu-și cunosc exact parametrii peretelui său privat de pe Facebook. Oricând există posibilitatea ca o persoană să transmită informații de pe contul de Facebook al unei alte persoane la care are acces.”

52. În cazul de față nici nu este vorba despre o pagină personală, o pagină ce poate fi accesată doar de persoanele agreeate de posesorul contului ci este vorba de postările publicate pe o pagină aparținând unei persoane juridice, pagini ce pot fi vizualizate de orice persoană.

53. Petentul sesizează publicarea unor comentarii cu conținut discriminatoriu în subsolul unui articol de presă, pe un site de socializare, identitatea persoanelor care au postat fiind cea declarată la momentul la care și-au creat propriul cont facebook.

54. Pagina este publică, vizionarea articolelor și a comentariilor postate fiind accesibilă oricui dorește, având astfel un caracter public.

Concluzii

55. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și pluraliste. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

56. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei,).

57. Totodată, trebuie avut în vedere faptul că în prezenta speță nu sunt analizate articolele publicate de către jurnaliști, ci comentariile postate de către utilizatori, în subsolul unui articol de presă.

58. În acest sens, în cauza Delfi as c. Estonia, CEDO a respins cererea reclamantei, gestionară a unui portal (internet) de știri, prin care aceasta critica, din

perspectiva articolului 10 din Convenție, sancțiunea care îi fusese aplicată potrivit dreptului intern, pentru responsabilitatea care i-a fost stabilită cu privire la mesajele anonime ale cititorilor site-ului pe care îl gestiona. În esență, raționamentul Curtii a recunoscut existența unei ingerințe, pe care însă a considerat-o legală, justificată și proporțională, având în vedere caracterul extrem de insultător al mesajelor analizate, postate pe site-ul de știri gestionat de reclamantă, având în vedere faptul că aceasta nu a împiedicat expunerea lor, ținând seama de profitul înregistrat de reclamantă de pe urma acestor mesaje, ținând seama de garanția anonimatului pe care reclamanta îl permitea autorilor mesajelor și, nu în ultimul rând, luând în considerare caracterul rezonabil al sancțiunii impuse de instanțele interne în sarcina reclamantei.

59. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori rolul esențial al acesteia într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

60. Deși majoritatea comentariilor ar putea prezenta relevanță în contextul dat, există și comentarii a căror utilitate în contextul dezbaterii unor subiecte de interes public nu prezintă importanță. Există comentarii care nu numai că nu prezintă utilitate ci conduc la generalizări, la jigniri, precum și la crearea unui cadru intimidant și ostil pe criterii de naționalitate.

60. Sunt avute în vedere comentarii *numai ridicarea pragului electoral ne mai scapă de lipitorile, hienele, jegurile, instigatorii, bozgorii așa. Declarați persoane non grata și expulzați în Ungaria; lua-v-ar dracu de bozgori nenorociți, vă facem una cu pământul*, apelativul bozgor fiind folosit de nenumărate ori.

61. Nu pot fi primite apărările părții reclamate care arată faptul că nu are nici un fel de răspundere fiind de datoria petentului să sesizeze în vederea îndepărtării comentariilor ofensatoare ori a blocării contului utilizatorilor respectivi.

62. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

63. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagardării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

64. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități,

poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

65. Cu privire la conținutul mesajelor analizate, acestea au un caracter injurios și defăimător. Având în vedere particularitățile prezentate chiar de către partea reclamată ar fi fost necesar ca aceasta, să dea dovadă de o vigilență sporită.

66. Colegiul reține faptul că partea reclamată nu a luat nici un fel de măsură apreciind faptul că nu este de datoria sa să cenzureze comentariile respective, că nu este proprietatea părții reclamate precum și faptul că multitudinea de postări face imposibilă monitorizarea comentariilor. Având în vedere că partea reclamată avea posibilitatea de a șterge mesajele ofensatoare nu își poate declina răspunderea, contul fiind creat în numele și pentru partea reclamată, fiind astfel incidente prevederile art. 2, alin. 4 din OG 137/2000 republicată.

65. Colegiul director a reținut faptul că respectivele comentarii, care au natură discriminatorie, reprezintă opiniile persoanelor care le-au scris și postat, însă trebuie avut în vedere faptul că folosirea internetului nu mai reprezintă un mijloc de informare rar, ci dimpotrivă, unul răspândit, cu efecte imediate și puternice într-o măsură mai mare decât presa scrisă.

66. În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, comentariile postate pe portalul părții depășind limitarea la exprimarea unor opinii personale legate de aspecte de interes public.

67. Postările respective nu numai că nu sunt utile dezbaterii publice, acestea conducând la lezarea demnității utilizatorilor aparținând minorității maghiare.

68. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative.

69. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței, că aceasta nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

70. O serie dintre postările de pe portal sunt de natură a crea o atmosferă ostilă, fapta producându-se în public.

71. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care ofensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

72. Toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar să se sancționeze orice formă de expresii care promovează intoleranța.

73. Se impune astfel descurajarea încălcării dreptului la demnitate, indiferent de calitatea persoanelor care comit o astfel de faptă.

74. Prin urmare o serie de comentarii dintre cele postate pe contul de facebook, deținut și administrat de către partea reclamată, nu sunt protejate de art. 10 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

75. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui

grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

76. Colegiul director reține faptul că o serie dintre postările analizate au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

77. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea părții reclamate cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei. La stabilirea cuantumului amenzii aplicate au fost avute în vedere următoarele aspecte:

- discriminarea a vizat un grup de persoane;
- o amendă prea mare ar reprezenta o limitare excesivă a libertății de exprimare;

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul naționalității, potrivit art. 2 alin. 1, art. 2 alin. 4 și precum și al art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (unanimitate de voturi),

2. Sancționarea reclamatului cu amendă contravențională în valoare de 2000 lei, pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și alin. 4, precum și al art. 15 ale O.G. 137/2000, republicată, conform art. 26 alin. 1 al O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (Unanimitate de voturi).

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Partea reclamată, S.C. „Realitatea Media” S.A., deținător al contului de facebook realitatea.net, având sediul reprezentată legal prin administrator special, , va achita amenda la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de: DI, IF, RB

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr.554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.